

18 Απριλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΛΤΔ,

Εφεσείουσα-αιτήτρια,

ν.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσίβλητης-καθ' ής η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1116)

-
- Προσφορές — Παράλειψη τήρησης ουσιώδους όρου της προκήρυξης του διαγωνισμού — Κατέστησε την προσφορά άκυρη με συνεπακόλουθο να μη θεμελιωθεί έννομο συμφέρον για ενεργοποίηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146.2 του Συντάγματος. 5
- Αρμοδιότητα — Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση έγκυρης διοικητικής πράξης — Εξετάζεται κατά προτεραιότητα από την εξέταση λόγων για παράβαση νόμου, και αυτεπάγγελτα όταν οι συνθήκες προσφέρονται — Η αρχή του αμεταβίβαστου των αρμοδιοτήτων δεν είναι απόλυτη — Εφαρμοστέες αρχές. 10
- Ερμηνεία εγγράφων — Όταν δεν υπάρχει αμφιβολία ως προς το νόημα εγγράφου δεν εφαρμόζεται ο ερμηνευτικός κανόνας *contra preferentum*.
- Διοικητικό Δίκαιο — Έννομο συμφέρον — Η ύπαρξη έννομου συμφέροντος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για νομιμοποίηση του προσφεύγοντος να αξιώσει αναθεώρηση εκτελεστή διοικητικής πράξης ή απόφασης. 15
- Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Πρέπει να διέπει τη διεξαγωγή δημόσιων διαγωνισμών.
- Αιτιολογία δικαστικών αποφάσεων — Επιβάλλεται από το Σύνταγμα. 20

5 Η εφεσίβλητη Αρχή προκήρυξε δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό για να προμηθευθεί πετρελαιοειδή για τις ανάγκες της. Η προσφορά των εφεσειόντων απορρίφθηκε λόγω του ότι δεν συνοδευόταν από το απαραίτητο έντυπο πληροφοριακό υλικό. Το Συμβούλιο Προσφορών της Αρχής κατακύρωσε την προσφορά στην εταιρεία που υπέβαλε την χαμηλότερη προσφορά.

10 Στην προσφυγή κατά της πιο πάνω κατακυρωτικής πράξης, αποφασίστηκε ότι η αιτήτρια δεν είχε έννομο συμφέρο να προσβάλει την επίδικη απόφαση λόγω παράλειψής της να εκπληρώσει ουσιώδη όρο της προκήρυξης του διαγωνισμού, που κατέστησε την προσφορά της άκυρη.

Λόγοι έφεσης:

- 15 1. Η απόφαση επικεντρώθηκε μόνο στην προδικαστική ένσταση της εφεσίβλητης εταιρείας αναφορικά με την ύπαρξη έννομου συμφέροντος χωρίς να προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας που ήταν συνυφασμένη με αυτό.
- 20 2. Το Συμβούλιο Προσφορών παράνομα ανέλαβε αρμοδιότητα για αξιολόγηση και κατακύρωση των προσφορών και παράνομα ανέθεσε στην Τεχνική Επιτροπή την αξιολόγηση των προσφορών.
- 25 3. Η ερμηνεία που δόθηκε σε όρους του διαγωνισμού ήταν λανθασμένη και οδήγησε το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι υπάρχει παράβαση ουσιώδους όρου.
4. Η απάντηση της εφεσείουσας στον ισχυρισμό της Αρχής ότι η προσφορά της είναι άκυρη απορρίφθηκε χωρίς αιτιολογία.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

- 30 1. Η αρμοδιότητα είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση έγκυρης διοικητικής πράξης και εξετάζεται και αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο κάτω από τις κατάλληλες συνθήκες.
- 35 2. Η Αρχή είχε τη δυνατότητα να μεταβιβάσει την αρμοδιότητά της για κατακύρωση των προσφορών μέχρι ΛΚ500.000 στα πλαίσια του άρθρου 3(2) του περί Εγκωρύφσεως της Ενασχίσεως των Έξουσιών των Απορρουσών εκ τινός Νόμου, Νόμου αρ. 23/62, σε συνδυασμό με σχετική απόφαση

της Αρχής ημερ. 18.11.1983.

3. Η μόνη έγκυρη πηγή πληροφόρησης για τα υπό προμήθεια είδη ήταν το έντυπο πληροφοριακό υλικό που έπρεπε να συνυποβληθεί με την προσφορά, υλικό που δεν δόθηκε ποτέ στην Αρχή από την εφεσείουσα. 5
4. Η παράγραφος 6 του Μέρους Ι των όρων προκήρυξης του διαγωνισμού έχει καθαρό νόημα το οποίο προνοεί επιτακτικά την προσκόμιση του διαφωτιστικού υλικού επί ποινή ακυρότητας της προσφοράς. Γι' αυτό και αποτελεί ουσιώδη όρο. Διαφορετική αντιμετώπιση προϊόντων που στην ουσία ήταν άγνωστα θα ισοδυναμούσε με παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης που διέπει τη διεξαγωγή δημοσίων διαγωνισμών. 10
5. Δεν προκύπτει θέμα παράβασης της συνταγματικής υποχρέωσης για αιτιολόγηση της πρωτόδικης απόφασης γιατί αυτή είναι δεόντως αιτιολογημένη. 15
6. Δεν θεμελιώθηκε έννομο συμφέρον για την ενεργοποίηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου για τον λόγο ότι ο αποκλεισμός της εφεσείουσας από τον διαγωνισμό ήταν νόμιμος. 20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Atlantic Insurance Ltd ν. Συμβουλίου Εμπορίας Κυπριακών Πατατών & Άλλων. Απόφαση ημερ. 27.1.1990

Medcon Construction Ltd & others ν. Republic, (1968) 3 C.L.R. 535· 25

Enlogimemos ν. Republic, (1973) 3 C.L.R. 184·

Poyiatzis ν. Pilavaki, (1988) 1 C.L.R. 411·

Απόφαση Σ.τ.Ε. 12/88.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πογιατζής, Δ.) που δόθηκε στις 18 Απριλίου, 30

1990 (Προσφυγή αρ. 45/89) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των εφεσείοντων κατά της απόρριψης της προσφοράς τους για τη προμήθεια λιπαντικών προϊόντων στους εφεσίβλητους - καθ' ούς η αίτηση.

5 Χρ. Χριστοφίδης, για τους εφεσείοντες.

Κ. Χ'Ιωάννου, για τους εφεσίβλητους.

Καμία εμφάνιση για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur .adv. vult.

10 Γ. ΠΙΚΗΣ, Π: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Σ. Νικήτας.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η διαφορά των διαδίκων μερών ξεπηγάει από δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό. Τον προκήρυξε η εφεσίβλητη Αρχή για να προμηθευθεί ποσότητες πετρελαιοειδών για τις ανάγκες της. Ανταποκρίθηκαν και συμμετέσχαν στο διαγωνισμό 8 προμηθευτές. Η αιτήτρια εταιρεία, όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος, ήταν μεταξύ των προσφοροδοτών. Διευκρινίζεται ότι η προσφορά τους αφορούσε μόνο λιπαντικά προϊόντα. Το Συμβούλιο Προσφορών της Αρχής ζήτησε από το Τμήμα Τεχνικών Υπηρεσιών να αξιολογήσει όλες τις προσφορές.

20 Η έκθεση, που κατάρτισε Τεχνική Επιτροπή του Τμήματος, σχολιάζει και την επίδικη προσφορά. Παρατηρεί στην ουσία ότι δεν μπορούσε να εξεταστεί. Δε συνοδευόταν από το απαραίτητο έντυπο πληροφοριακό υλικό. Και εισηγήθηκε την απόρριψή της. Η έκθεση υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Προσφορών της Αρχής που, σε συνεδρίαση του, αποφάσισε την κατακύρωση της προσφοράς, που αφορούσε τα λιπαντικά προϊόντα, στην ενδιαφερόμενη εταιρεία Joannou & Eliades Enterprises Ltd. Η προσφυγή της αιτήτριας στράφηκε κατά της κατακυρωτικής πράξης προς όφελος της παραπάνω εταιρείας, που υπέβαλε και τη χαμηλότερη προσφορά.

35 Ο πρωτόδικος δικαστής διαπίστωσε, μετά από έρευνα των σχετικών στοιχείων, ότι η αιτήτρια δεν είχε έννομο συμφέρο να πλήξει την επίδικη απόφαση. Ως γνωστό η ύπαρξη του συμφέροντος θεσπίζεται από το ίδιο το σύνταγμα (άρθρο 146.2) σαν προϋπόθεση για την άσκηση της ακυρωτικής δικαιοδοσίας. Η ουσία των κρίσεων του δικαστηρίου είναι ότι η αιτήτρια παρέβη

ουσιώδη όρο της προκήρυξης του διαγωνισμού που κατέστησε την προσφορά της άκυρη. Η αιτία εντοπίστηκε στην παράλειψη που αποδόθηκε στην αιτήτρια “να επισυνάψει στην προσφορά της πληροφοριακά φυλλάδια, (που) καθιστά την παράβασή της πιο ουσιαστική, αφού στερούσε την Αρχή της δυνατότητας να εξετάσει την προσφορά της”.

Νομικό έρεισμα των σκέψεων της πρωτόδικης απόφασης για την έλλειψη έννομου συμφέροντος αποτέλεσε η παρακάτω παρατήρηση του Α. Λοΐζου, Προέδρου τότε του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην απόφασή του στις προσφυγές 469,470, 471 και 472/88 *Atlantic Insurance Ltd. ν. Συμβουλίου Εμπορίας Κυπριακών Πατατών & Άλλων* ημερ. 27/1/90:

“Όπως έχει νομολογηθεί η παράλειψη ενός προσφοροδότη να υποβάλει στοιχεία τα οποία είναι ουσιώδη για την αξιολόγηση της προσφοράς του, ή η υποβολή τέτοιων εκ των υστέρων αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοίκησης και ίσης μεταχείρισης των προσφοροδοτών οπότεν και επιφέρει την ακυρότητα της προσφοράς.

Συνεπώς ο προσφοροδότης του οποίου η προσφορά δεν είναι σύμφωνη με τους όρους των προσφορών και άρα άκυρη, είναι φυσικό να στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την κατακύρωση των άλλων εγκύρων προσφορών.”

Η εκκαλούμενη απόφαση βάλλεται από 4 σημεία. Επικρίνεται διότι (1) επικεντρώθηκε μόνο στην προδικαστική ένσταση που πρόβαλε η εφεσίβλητη αναφορικά με την ύπαρξη έννομου συμφέροντος, παραγνωρίζουσα ότι το στοιχείο αυτό είναι, στην προκείμενη περίπτωση, αξεδιάλυτα συνυφασμένο με την ουσία, την οποία το δικαστήριο απέφυγε να εξετάσει· (2) προχώρησε να εξετάσει θέμα έννομου συμφέροντος με υπόβαθρο (α) την παραπάνω έκθεση της Τεχνικής Επιτροπής και (β) τη μαρτυρία του μηχανικού της Αρχής Ρ. Συμεού και μέλους της τελευταίας χωρίς να δώσει προτεραιότητα στο θέμα που ήγειρε η εφεσείουσα για παράνομη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων. Συγκεκριμένα ότι το Συμβούλιο Προσφορών παράνομα ανέλαβε αρμοδιότητα για αξιολόγηση και κατακύρωση των προσφορών και παράνομα ζήτησε τη συνδρομή του Τμήματος (Τεχνικής Επιτροπής) αναθέτοντας του την αξιολόγηση των προσφορών· (3) ερμηνεύθηκε λανθασμένα και χωρίς αιτιολογία η παράγραφος 6 του Μέρους I των όρων του διαγωνισμού ως και η παράγραφος 6 του Μέρους II με αποτέλεσμα το δικαστήριο να αχθεί σε συμπέρασμα ότι υπάρ-

χει παράβαση ουσιώδους όρου και (4) δεν εξετάστηκε η απάντηση της εφεσείουσας “από τέσσερα διαζευκτικά σκέλη”, κατά το χαρακτήρισμό της πρωτόδικης απόφασης, στον ισχυρισμό της Αρχής ότι η προσφορά της είναι άκυρη. Απλώς απορρίφθηκε χωρίς αιτιολόγηση. Και παρόλο που το δικαστήριο αναφέρει πως εξέτασε τη μαρτυρία Συμεού και εκείνη του διευθυντή της εφεσείουσας δεν προσδιόρισε ποίαν από τις δύο αποδέχθηκε.

5
10
15
20
25
30

Στη διάρκεια της συζήτησης διαφοροποιήθηκε κάπως η υφή των θεμάτων αυτών χωρίς φυσικά να εκφεύγει από το πλαίσιο που θέτει η έφεση. Με αυτό κατά νούν πρέπει να λεχθεί ότι στη σειρά εξέτασης των λόγων της προσφοράς διατηρούν την πρώτη θέση θέματα αρμοδιότητας του οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Η αρμοδιότητα είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση έγκυρης διοικητικής πράξης και εξετάζεται μάλιστα, όταν οι συνθήκες προσφέρονται, και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Την πρόταση αυτή ενισχύει η απόφαση της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε 12/88 στην οποία κρίθηκε ότι:

20
25

“η εξέταση λόγων που αναφέρονται στην αρμοδιότητα του οργάνου από το οποίο προήλθε η προσβαλλόμενη πράξη προηγείται της εξέτασης λόγων για παράβαση νόμου.”

25
30

Παρατηρούμε ότι η αρχή του αμεταβίβαστου των αρμοδιοτήτων δεν είναι απόλυτη. Μπορεί να ρυθμιστεί νομοθετικά (βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959 σελ. 106, *Medcon Construction Ltd. & others v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 535 και *Evlogimenos v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 184, 190). Στην περίπτωση μας παρεχόταν η δυνατότης εκχώρησης εξουσιών στα πλαίσια του άρθρ. 3(2) του περί Εκχώρησης της Ενασχήσεως των Εξουσιών των Απορρουσών εκ τινος Νόμου, Νόμου αρ. 23/62, σε συνδυασμό με σχετική απόφαση της εφεσέβλητης Αρχής ημερ. 18/11/83:

35
40

“Όσάκις δυνάμει Νόμου ή διοικητικής πράξεως γενομένης κατ’ εξουσιοδότησιν Νόμου Υπουργός τις ή Ανεξάρτητος τις Αξιωματούχος της Δημοκρατίας ή ετέρα αρχή εν τη Δημοκρατία κέκτηται εξουσίας ενασχήσεως οιασδήποτε εξουσιών απορρουσών εκ τινος Νόμου, ο τοιούτος Υπουργός, Ανεξάρτητος Αξιωματούχος ή αρχή, εκτός εάν δια Νόμου ρητώς απαγορεύεται τούτο, δύναται να εξουσιοδοτήσει εγγράφως οιασδήποτε πρόσωπον κατέχον αρμοδιάν τινά θέσιν εις αρμοδιάν υπηρεσίαν εμπίπτουσαν εντός της δικαιοδοσίας του τοιούτου Υπουργού, Ανεξαρτήτου Αξιωματούχου ή αρχής, όπως ενασκή τας τοιαύ-

τας εξουσίας εκ μέρους του τοιούτου Υπουργού, Ανεξαρτήτου Αξιωματούχου ή αρχής, υπό τοιούτους όρους, εξαιρέσεις και επιφυλάξεις ως ο Υπουργός, Ανεξάρτητος Αξιωματούχος ή αρχή ήθελεν εν τη τοιαύτη εξουσιοδοτήσει καθορίσει.”

Με την παραπάνω απόφαση η αρμοδιότητα κατακύρωσης προ- 5
σφορών μέχρι £500.000 μεταβιβάζεται στο Συμβούλιο Προσφορών της Αρχής στο οποίο παρέχεται και πρόσθετη εξουσία να “αναθέ-
τει σε υποεπιτροπές την ανάλυση των προσφορών”. Είναι κατά-
δηλο πως δε σημειώθηκε παράβαση των κανόνων αρμοδιότητας.

Τα βέλη της κριτικής του δικηγόρου των εφεσειόντων κατευ- 10
θύνθηκαν κυρίως στο ερμηνευτικό θέμα και σε ότι σχετίζεται με τα
φυλλάδια που έπρεπε να συνυποβληθούν με την προσφορά.
Επαναλαμβάνουμε πως αυτή ήταν η μόνη έγκυρη πηγή πληροφό-
ρησης για τα υπό προμήθεια είδη. Χρειάζεται τώρα η καταγραφή
των βασικών γεγονότων. Η εφεσείουσα έγγραψε στην Αρχή πως τα 15
σχετικά έντυπα δεν επισυνάφθηκαν στην προσφορά της. Υποσχέ-
θηκε όμως να τα θέσει στη διάθεση της εφεσίβλητης μόλις τα πα-
ρέδινε το Ταχυδρομείο στο οποίο καθυστέρησαν λόγω κάποιων
εργατικών διεκδικήσεων. Είναι σημαντικό πως παρόλο που η Αρ-
χή ανέβαλε για ένα μήνα την εξέταση των προσφορών η εφεσείου- 20
σα παρέλειψε να αποστείλει τα φυλλάδια. Και γεγονός παραμένει
ότι τα απαραίτητα κατατοπιστικά φυλλάδια δε δόθηκαν στην Αρ-
χή ποτέ.

Ο κ. Χριστοφίδης επέμεινε ότι τα φυλλάδια υποβλήθηκαν.
Ωστόσο πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι αυτά που συνόδευαν την 25
προσφορά ήταν έντυπα που αφορούσαν λιπαντικά προϊόντα που
είχε αγοράσει η Αρχή από τον ίδιο μεν προμηθευτή, αλλά για την
περίοδο μεταξύ 1984 και 1988. Με βάση προσφορά που κατακυ-
ρώθηκε στην εφεσείουσα το 1983. Ας σημειωθεί ότι είχε διακοπεί
η παραγωγή των προϊόντων εκείνων, αλλά η εφεσείουσα ισχυρί- 30
στηκε στη γραπτή επικοινωνία της με την Αρχή ότι τα νέα προϊό-
ντα, των οποίων έδωσε η ίδια την περιγραφή, υπερτερούσαν ποι-
οτικά εκείνων με τα οποία είχαν προμηθεύσει παλαιότερα την εφε-
σίβλητη. Ο συνήγορος υποστήριξε ότι η συμπεριφορά αυτή απο- 35
τελεί συμμόρφωση με τους όρους. Και ότι εν πάση περιπτώσει
ήταν καθήκον της Αρχής να διερευνήσει το θέμα ζητώντας εξηγή-
σεις σχετικά.

Την υποχρέωση που αφορά στα φυλλάδια διατυπώνει ως 40
εξής η παράγραφος 6 του Μέρους I των όρων προκήρυξης δια-
γωνισμού.

“Statement of Compliance.

5 Tenderers are required to make statement of compliance and detailed comments, against each and every item of the specification. Such information shall be regarded as an essence to the evaluation of the Tender; Tenderers failing to comply shall be disqualified. Tenderers failing to submit all relevant literature and/or documents with the tender shall also be disqualified.”

Η άλλη επίμαχη πρόνοια είναι η παράγραφος 6 του Μέρους II:

10 “Statement of Compliance.

Where the Tenderers do not submit statement of compliance or comments against any item of the specification, as stipulated in paragraph 6 of Part I, it shall be assumed that the offered products comply fully with the requirements of the item concerned.”

15 Ο συνήγορος υπέβαλε πως οι δύο παράγραφοι περιέχουν αντιφατικές πρόνοιες. Η παράγραφος 6 του Μέρους I απαιτεί δήλωση συμμόρφωσης σαν προϋπόθεση εγκυρότητας της προσφοράς. Ενώ η παράγραφος 6 του Μέρους II προβλέπει πως αν δεν γίνει τέτοια δήλωση θεωρείται ότι υπήρξε τήρηση των όρων. Σύμφωνα με τον ερμηνευτικό κανόνα, που στο ιδιωτικό δίκαιο εκφράζεται με την λατινική φράση *contra proferentum*, ο όρος πρέπει να ερμηνευθεί εναντίον της Αρχής σαν συντάκτριας του κειμένου για να σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητη η δήλωση συμμόρφωσης.

20

25 Έχουμε την άποψη ότι η παράγραφος 6 του Μέρους I δε δημιουργεί αμφιβολία ως προς το νόημα της. Γι’ αυτό δε χρειάζεται ερμηνευτική επικουρία. Στο *Chitty on Contracts*, 25η έκδοση, τόμος 1, σελ. 433, παράγραφος 793 αναφέρεται:

30 “Another rule of construction is that a deed or other instrument shall be construed more strongly against the grantor or maker thereof. This rule is often misinterpreted. It is only to be applied in cases of ambiguity and where other rules of construction fail.”

Πρόκειται για ανεξάρτητο όρο που προβλέπει επιτακτικά την προσκόμιση του διαφωτιστικού αυτού υλικού επί ποινή ακυρότητας της προσφοράς:

“Tenderers failing to submit all relevant literature and/or documents with the tender shall also be disqualified”.

Αντιπαραβάλλοντας τη φράση αυτή με ότι προηγείται (στον ίδιο όρο) είναι φανερό πως έχουμε πρόσθετο και αυτοτελή όρο ο οποίος στην προκείμενη περίπτωση παραβιάστηκε. Δοθέντος ότι ρητά αναφέρεται ότι η μη τήρηση επάγεται ακυρότητα είναι ασφαλώς ουσιώδης όρος. Αναφορικά με το διαζευκτικό επιχείρημα ότι η επισύναψη των παλαιών φυλλαδίων πληρούσε τον όρο θα αρκούμε σε αυτά που αναφέρει η πρωτόδικη απόφαση που ήδη παραθέσαμε. Δεν μπορούσε η έλλειψη αυτή να αναπληρωθεί με τα προηγούμενα φυλλάδια. Ομολογουμένως διαφορετική αντιμετώπιση, για προϊόντα που ήταν ουσιαστικά άγνωστα, θα παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχείρισης που πρέπει να διέπει τη διεξαγωγή δημόσιων διαγωνισμών.

Η διαπίστωση από τον πρωτόδικο δικαστή ότι ήταν νόμιμος ο αποκλεισμός της εφεσείουσας από το διαγωνισμό οδηγούσε φυσιολογικά στην κατάληξη ότι δε θεμελιώθηκε έννομο συμφέρον για την ενεργοποίηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου. Σωστά δε η προσφυγή απορρίφθηκε χωρίς τη διερεύνηση άλλων θεμάτων.

Ούτε ο τελευταίος λόγος μπορεί να ευσταθήσει. Με την απόφασή του το δικαστήριο επεσήμανε με καθαρότητα τα επίδικα ζητήματα της προσφυγής και στη συνέχεια αιτιολόγησε την απόφασή του σε σχέση με το καθένα από αυτά. Δεν προκύπτει θέμα παράβασης της συνταγματικής υποχρέωσης για αιτιολόγηση της απόφασης (βλέπε *Poyatzis v. Pilavaki* (1988) 1 C.L.R. 411), στην οποία αναφέρεται όλη η προγενέστερη νομολογία). Το θέμα επιλογής της μαρτυρίας δεν έχει θιγεί κατά τη συζήτηση και θεωρούμε ότι εγκαταλείφθηκε.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα. 30

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.